

[Forsvarsministeren.]

ordføreren for det konservative folkeparti som NATO-parlamentariker ved et møde, der fandt sted i Haag, hvor jeg sad som interesseret tilhører, fremsatte nogle bemærkninger om, at der jo i dansk forsvar er det særlige, at vi har et frivilligt indslag af 70.000 mænd og kvinder, der ikke bare som forsvar udgør en vigtig islæt, men som, om man gjorde det op i penge, også måtte siges at repræsentere noget. Jeg kan huske, det blev understreget, at det er noget, der særligt gælder for os. Derfor må vi naturligvis også, når vi skal lovgive om tingene, tage de særlige hensyn, der skal tages.

Der har, som et par ordførere var inde på, været tale om et meget omfattende udvalgsarbejde, inden man kom så langt som til selve forslaget fremsættelse. Der har ikke under den høring, der har fundet sted om de enkelte ændringer, været enighed på alle områder inden for hjemmeværnet, og jeg lagde mærke til, at hr. Knud Østergaard især fremhævede to ting, som der ikke er enighed om.

Det ene, det var spørgsmålet om, hvor vidt man skal gå i integrationsprocessen. Her var hr. Knud Østergaard inde på tanken om, at man burde bevare begrebet chefer og ikke bare gå over til inspektører for alles vedkommende. Der var også tale om, at man burde fastholde de bestemmelser, der er i den nugældende lov om ansættelsesform, og ikke lade det bero på en bemyndigelse, som gives til forsvarsministeren.

Jeg vil om de to ting gerne generelt sige, at her er vel også en balance, man gerne skulle opnå. Hvis man, hver gang man står over for det, tager hensyn til, at nogle er imod ændringer og finder, at de af klimamæssige årsager bør undgås, så er jeg bange for, at vi såmænd ikke fik så forfærdelig mange ændringer ført igennem hverken i denne lov eller i så mange andre love. Jeg mener, det afgørende må være, at man får alle relevante argumenter på bordet, inden man træffer sine beslutninger, og samtidig i fornødent omfang tager hensyn til det klimamæssige. Nu er klima jo ikke bare noget, der skal gælde dér, hvor der er tale om frivillige, men vi kan ikke være uenige i, at det særlig bør gælde inden for et område som hjemmeværnet.

Må jeg til beroligelse skynde mig at føje til, at der i ændringen af paragraffen, der i dag meget specificeret taler om ansættelsesformerne, ikke ligger nogen ændret praksis. Der er tale om, at man her efterlever et princip, som i sin tid blev nedfældet ved ændringer i tjenestemandsløvgivningen, og det har været fremført på forskellig måde over for kompagnichefer og andre, der har reageret, at man ikke på nogen måde behøver at frygte ændring i praksis.

Må jeg så sige om hjemmeværnsrådet, at det er jo en helt ny foreteelse. Hr. Knud Østergaard spurgte, om det var sådan, at stabschefen skulle have 7 foresatte. Når man ser strukturen, som den er stillet op, så kan den gøre et spørgsmål i den retning berettiget, men jeg må skynde mig at føje til, at meningen jo er, at denne stabschef sammen med hjemmeværnets ledelse og sammen med inspektørerne udgør det hjemmeværnsråd, om hvilket man ikke i dag helt nøjagtigt kan fortælle, hvordan det skal virke, men hvor sigtet jo står tydeligt nok, synes jeg, i bemærkningerne.

Til hr. Arne Christiansen kan jeg svare meget konkret på et konkret spørgsmål, at Foreningen af faste Officerer i Hjemmeværnet er imod forskellige af de foreslåede ændringer. Man er imod, at man integrerer på funktionerne, og man ønsker nok oprettet en hjemmeværnskommando, men man ønsker i videre udstrækning, end forslaget tilsigter, at fastholde de enkelte værn i hjemmeværnskommandoen og dens daglige virksomhed. I princippet er jeg ikke enig med Foreningen af faste Officerer i Hjemmeværnet. Jeg har selv forsøgt at vurdere det frem og tilbage og har ikke mindst lagt vægt på, hvad man fra administrationsdepartementets side har været fremme med i den anledning.

Men jeg vil om dette som om så mange andre spørgsmål i forslaget sige, at nu går lovforslaget jo til udvalgsbehandling, og jeg vil tro, at ethvert synspunkt fra Foreningen af faste Officerer i Hjemmeværnet vil komme til udvalgets kundskab, og så må man vurdere ud fra det.

Når det drejer sig om det, der nu skal foregå i den arbejdsgruppe, der er nedsat, kan jeg give tilsagn om, at når arbejdsgruppen er kommet frem til nogle retningslinjer